Lietas Nr. 132015615
Lietas arhīva Nr. 104AA-0365-15/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 29.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis B.Geimans,
tiesneses I.Jansone, L.Kuzmane,

izskatot rakstveida procesā apelācijas kārtībā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 30.janvāra spriedumu,

konstatēja:

2015.gada 26.janvārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes KPP Patruļpolicijas pārvaldes CPB 9.rotas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC077599 par to, ka 2015.gada 26.janvārī plkst.05.40 /pers. B/ vadīja transportlīdzekli BMW 530, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Tilta ielu no Viestura prospekta puses Sliežu ielas virzienā, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē, tādējādi, pārkāpjot Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 39.1.2.punktu. Alkohola minimālā koncentrācija izelpojamā gaisā - 2,15 promiles, kas konstatēta ar alkometru AlcoQuant 6020 Nr.A107423.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) $149.^{15}$ panta ceturtajā daļā (l.l.3).

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 30.janvāra spriedumu /pers. B/ atzīta par vainīgu LAPK $149.^{15}$ panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīta ar naudas sodu 1200 eiro (viens tūkstotis divi simti eiro) apmēra, administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem (l.l.20-23).

Par minēto spriedumu /pers. B/ (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) iesniedza **apelācijas sūdzību**, kurā lūdz pārskatīt tiesas spriedumu un atcelt spriedumu par administratīvo arestu uz desmit diennaktīm.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka viņa ir vientuļā māte, viņai ir nepilngadīgs bērns /pers. D/. Viņas dzīvo divatā, īrē dzīvokli. Sūdzības iesniedzējai nav kur atstāt bērnu. Vecāki ir tikai viņas mamma, kura nespēj apgādāt un nodrošināt bērnu, tēvs ir 1.grupas invalīds. Viņa saprot savu pārkāpumu, sods ir bargs. Sūdzības iesniedzējai nekad nav bijuši pārkāpumi, vadot automašīnu. Autovadītāja tiesības ir no 2001.gada.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot LAPK 289.^{20} panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar LAPK 289.^{21} panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka rajona tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Novērtējusi pārsūdzēto spriedumu, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, novērtējusi lietā esošus un spriedumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to Krimināllietu tiesu kolēģija, saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešo daļu, pievienojas rajona tiesas (sprieduma lapas 2-3) motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Sakarā ar sūdzības iesniedzējas lūgumu nepiemērot piespriesto sodu- administratīvo arestu, jo viņa ir vientuļā māte un, izciešot minēto sodu, viņai nebūtu kur atstāt nepilngadīgo bērnu, tiesu kolēģija norāda, ka lietas materiālos nav atrodamas ziņas, ka pastāvētu LAPK 31.pantā norādītie gadījumi, kad sūdzības iesniedzējai nevar piemērot LAPK 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo arestu.

Civillikuma 177.pants noteic, ka līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās. Rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu. Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam). Bērna uzraudzība nozīmē rūpes par bērna paša drošību un trešās personas apdraudējuma novēršanu.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo daļu, vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Savukārt Civillikuma 179.panta otrajā daļā ir noteikts, ka pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Kā redzams no lietas materiāliem, neskatoties uz to ka sūdzības iesniedzējas laulība ir šķirta (l.l.33), bērnam /pers. D/ ir ne tikai māte, bet arī tēvs /pers. F/ (l.l.37), kura deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, Dobelē (l.l.35) un kuram nav atņemtas vecāku tiesības.

Ņemot vērā minēto tiesu kolēģija atzīst, ka sūdzības iesniedzēja nav vientuļā māte, jo viņa nav vienīgā aizbildne savam bērnam LAPK 31.panta otrās daļas izpratnē, tādējādi, nav pamata atbrīvot sūdzības iesniedzēju no administratīvā aresta. Turklāt nepilngadīga bērna esamības fakts neatturēja sūdzības iesniedzēju izdarīt likumpārkāpumu.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{21}, 289.^{22} pantu Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 30.janvāra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis	B.Geimans
Tiesnese	I.Jansone
Tiesnese	L.Kuzmane